

**Dialogus connubialis
eller echta kärligit
samtaal emellan ... mag:
Johan Mu...**

Helinus, Johannes Petri,

*1 Ic 1693 Munster, Johan och Flachsenia
Christina*

National Library
of Sweden

DIALOGUS CONNUBIALIS

Eller

Echta Kärlogit Samtaal

Emellan

Ähreborne och Höglärde Herren /

Mag: JOHAN MUNSTER,

Widt berömlig Extraordinarius Philosophiæ Pro-
fessor wijd Kongl. Academien här i Åbo / samt Secreterare
där sammastådes

B R U D G U M M E N ;

Så och

Den Hög Ähreborne och mycket Dygderrike Jungfrun /

Jungf: CHRISTINA
FLACHSENIA,

B R U D E N ;

Til denne Högt Förnämte Contrahenters Bröllopp
Högtyd / som med Christ: östlig Solennitet fyrades
i Åbo den 12. Februarii Anno 1693.

Stäkt och sammanfattet /

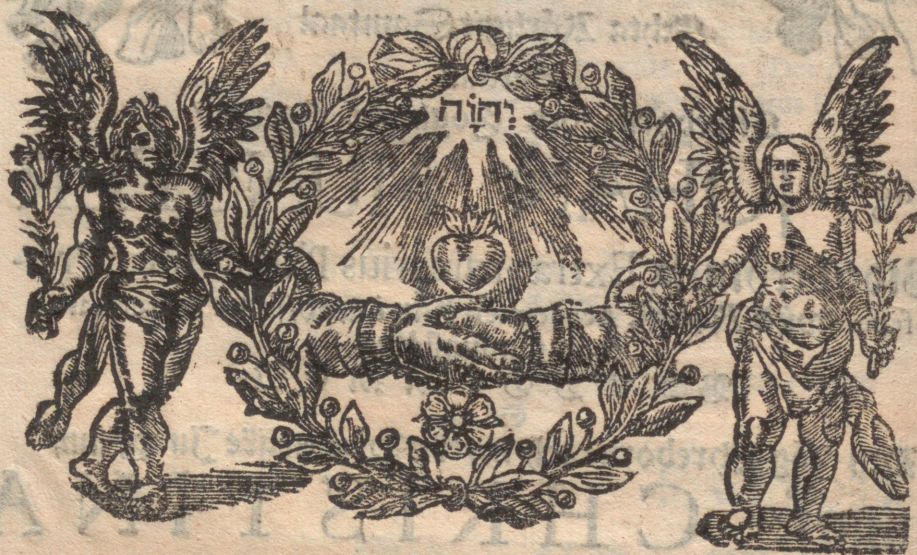
Under Philogami och Hagnes Namn /

af

JOHANNE HELINO.

Cant. Cantic. 5. v. 2.
Låt mig up min Kära / min Syster / min Dufwa / min
Froma.

Ibid. Cap. & Vers. eod.
Thet är mins Wäns Röst som flappar.
Gen. 24. v. 58.
Jag will med honom.

JOHANNES HELM

Philogamus.

Bort med eenflig-Lingslo-Lefnad;

Bort med Muncke uselheet;
Sällan gagnar slukt Förtreet.
Ty/hwad är min wälgångz Tref-
Har iage en sådā Wän/ (nad/
Som blir min / iag hans igen?
Om mig Midz Gull omflödde;
Crzli Lycka mig och gödde;
Roser wärte hwart iag gick:
Och doch måste Wänlös swäfwā;
Eenflig lefwa/ Wänlööds häfwā:
Skade-Winst wor all min skick.
Hwarför Gud min Helse-stiärna/
Lät en kyst/ from/ Dygde-Tärna
Mig upgå/ af titt Behag;
Gör mig lycklig tenne Dag!

Philogamus.

Är en Hagne, som anträder /
Kront med kysthetz gyllne Cron/
Nederfänd från Hürels Tron.
Heel wälkommen i tin Kläder /
Humble-artat Dygde-Siäl /
Kom/ blif min/ iag är tin Träl.
Kom/min Edla Koos/min Lillia;
Kom/ bewärda mig tin Willja;
Mig/som tänckt / i Liff och Död/
Tig meer älska än mig selfwer;
Tin förblifwa / hwart det hwälf-
wer.

Kom/min Wälgångz öfwerflöd.
Städ en Kärlekz Frätand' Låga
Mig/för tin skull/långre plåga;
Räck tin Marmor-skönste Arm;
Släpp mig/Hagne, i tin Barn.

Hagne.

Är mång Huswud / så mång
Sinne;

Som mig syn's af håldne Taal/
Knapt förnöjer två itt Waal.
Hwem som will af Elskog brinne;
Iag utwäler Kysthees Präl;
Reenheet är mitt Söfte-Mäl.
Loflig Kärleek bör en lastas;
Echta-Stand en meer förkastas:
Doch wil iag min Ehre-Skrud/
Obesmittat Christo spara;
Til min Död reen Jungfru wara;
Framgent bli hans wäna Brud:
Ty reen Kysthees Lius framleeter/
Meer än alt det Sällheet heeter;
Reen är Gudz och Engla-Lust;
Kystheet är en Nectars Must.

Hagne.

Philogam, den hastigt ströfwar;
Meer Affecten än Förstand
Taar til Råd; blir usell Man.
Kysthees Flor/Reen-Lefnad höfwar;
Kärleek är en södt-suur Safft;
Sucker-Koos/med Törne-Safft.
Echta stand/ är Swärhetz Tunga;
Tråldoms Dok/och Lyckio Slunga;
Brusand Haafz Droligheet.
Ty/nu Sweek/des Leek förirrar;
Nu des Eja! Ach! bemirrar;
Nu skeer det/ nu det Förtreet.
Hwem kan räkna all den Möda/
Som det Stand mond' af sig födas
Hwar moot Sällhet all beroor/
Der reen Kysthetz Frihet groor.

Philogamus.

War försäkrat / min Gudinna /
 Jag ej ströfwar i mitt Waal;
 Högst begrundat är mitt Taal.
 Kysk wil sig wid Kysk förbinna;
 Det jag sielt i Skölden bär /
 Måst bifaller mitt Begär.
 Kär / som kysk / man seer en Dufwa;
 Kyskhet green bär kärlek; drufwa /
 Fruchten prysar då sit Träd.
 Fast än stundom skeer / som säges:
 Ehta Lust / med Pust / tilwäges;
 Mot inryttas bland des Med:
 Doch / när Kärleek binder Pasket /
 Går man säkrast öfwer Pasket:
 Dubbelt / meer / än enkelt Tåg /
 Mootstär hafzens gryma wäg.

Hagne.

Han tu bestwarat blifwer /
 Fructar man / at kärlek; glöd
 Bringar tig i högsta Nöd.
 Ty man weet / den Elskog drifwer /
 Plågas / som af Eld i Barm;
 Drogzmal är des största Harm.
 Hwarför / sij min hand iagr räcker /
 Hwar med jag min troo vptäcker.
 Ty jag seer / at Herrans Hand /
 Hwilcken Ehta Staudet stiftat;
 Hwario Man sin Hustru skiftat /
 Sielt förordnar detta Band.
 Rom förty / när tig behagar;
 Barm / som Arm / iag helt vpdraget
 Ja / mitt Hiertas halwe Deel
 Tig tilhörer; min Juwel.

Auctoris Epiphonema.

Gudh / all Sällheets Grund; all Godheets Sprunge-Källa /
 Låt ströma från tin Tron / all Nådes öfwerflöd
 Ned på wårt Hionelag! låt Wälgång; Himbla Bröd
 Dy spissa! låt alt godt in på Des Skuldror walla!
 Låt Kyskheets Engla-Zür / omgiorda städ; Des Luff!
 Låt Kärleek; Nectar-Safft / förbli Des Lüd; Fördriß!
 Låt Enckans Sammanskott / vpwåga all Des önskan!
 Låt nögd Fördöyligheet / omgee Des Faate Bunn!
 Moot all des Widrigheet / kringlägg tig som en Muur!
 Låt och Des Ehta Sång nå en wälsignad Grönstkan!
 Och när De sedt sin Barn / ja Barne-Barn och sä /
 Då låt Des Siäl och Kropp en ewig Sällheet få!

